

[Lysholm Christensen]

Endvidere skal jeg lige knytte et par kommentarer til fru Else Theill Sørensen, som siger, at vi ikke har pengene til dette her. Det falder jo godt i tråd med skatteministerens udsagn, og jeg må beklage, at Det Konservative Folkeparti ikke sætter denne sag højere på prioritetslisten, end man har gjort.

SF's ordfører, fru Birte Lau Pedersen, gjorde en interessant bemærkning om, hvad der skjuler sig bag ved de forskellige formål, som man kan finde i listen over modtagere efter § 8 a. Nu skal jeg ikke gøre nøjere rede for det her, men jeg vil lige kommentere et enkelt formål, der blev omtalt, nemlig det formål, der hedder »Arbejde Adler«. Det er jo et gammelt udtryk, og umiddelbart kan man måske ikke forstå, hvad der ligger bag det. Denne forening gør imidlertid faktisk et godt stykke arbejde for det, vi kalder for »landvejens færende svende«. Det startede med, at disse mennesker, som ikke ønsker fast bopæl, kunne komme ind og hugge noget brænde og få noget mad og en seng at sove i som betaling for det arbejde, de havde udført. Og så vidt jeg ved, har man i øjeblikket 3 institutioner tilbage, hvor man kan deltage i arbejdet i gartneri og på anden måde og dermed gøre sig fortjent til at få et værelse, hvor man kan opholde sig så længe, som man har lyst til – et ganske udmærket stykke arbejde, som jeg heller ikke tvivler på at SF's ordfører vil anerkende. Der kan jo godt somme tider skjule sig et godt formål bag en gammel betegnelse.

Jeg vil takke SF's ordfører for de pæne ord om vores forslag; vi synes, at det er helt fint, at man får undersøgt, om der skulle ligge nogle muligheder for skattefiduser i forslaget. Det er naturligvis ikke vores hensigt, at der skal være mulighed for den slags.

Hr. Svend Heiselberg ville gerne være med til at vende tilbage til forslaget på et senere tidspunkt. Det skal vi huske, for vi mener, at det er et virkelig godt formål, og hvis vi ikke kan få det gennemført nu, kommer vi nok med det en anden gang igen, så vi vender tilbage til det tilsagn fra Venstres side.

Heller ikke hr. Glistrup kunne støtte lovforslaget, hvilket jeg må beklage.

Jeg skal takke fru Elisabeth Arnold for den positive afvisning. Også her fik vi nogle bemærkninger om de velgørende institutioners muligheder for at samle penge i disse tider. Jeg håber, det vil være muligt at få rettet op på det

forhold, således at kilderne ikke tørrer helt ud til disse mange gode formål.

Konklusionen må jo blive, at der var mange positive bemærkninger, men at det kneb lidt med den konkrete tilslutning. Det beklager jeg, men nu ser vi frem til, at der bliver stillet nogle opklarende spørgsmål i udvalget, og jeg takker for ordførernes indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om æg og ægprodukter.
Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 31/10 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

Dette lovforslag fra landbrugsministeren er en ramme- og bemyndigelseslov i ordets bogstaveligste forstand, hvilket giver ministeren beføjelser og afføder udsendelse af mange efterfølgende bekendtgørelser. Dette er vi jo ikke uvante med fra de forskellige ministres side. Nogle af de paragraffer, hvorefter landbrugsministeren kan fastsætte, afgøre, pålægge, meddele, tilkendegive osv., ønsker vi derfor fra Socialdemokratiets side at se nærmere på under det kommende udvalgsarbejde.

Dette arbejde skal selvfølgelig ses i lyset af de gældende EF-direktiver. Jeg kan af bemærkningerne til lovforslaget forstå, at regeringen bl.a. har lagt et ønske om afbureaukratisering til grund for disse ændringer af gældende lov. Jeg har derfor nogle spørgsmål, som ministeren

[Eva Fatum]

er velkommen til at svare på nu, eller jeg kan tage dem med i et efterfølgende udvalgsarbejde.

Ministeren ønsker at ophæve kravet om autorisation af virksomheder, der importerer eller eksporterer æg. I stedet ønskes en registrering. Hvilke lettelser vil det give? Vil ideelle forhold være i tråd med Rådets direktiv af 20. juni 1989, som er omtalt i lovforslaget?

I lovforslaget gives der ministeren mulighed for at henlægge kontrolopgaver til private institutioner og for at fastsætte regler for disse kontrolopgavers varetagelse. Hvilke private institutioner og hvilke kontrolopgaver tænker ministeren her på? Er det i overensstemmelse med Rådets direktiv af 20. juni 1989? Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet mener, at sådanne kontrolopgaver bedst varetages af offentlige myndigheder for at bevare uvildighed og ensartethed.

En anden ting er, at egenkontrollen af æg og ægprodukter ikke må blive en sovepude og fuldstændig erstatning for den offentlige kontrol, da loven skal beskytte forbrugeren ved at sikre optimal kvalitet.

Efter disse spørgsmål og bemærkninger kan Socialdemokratiet umiddelbart støtte lovforslag nr. L 55 til videre behandling i Landbrugs- og Fiskeriudvalget.

Rønholt (KF):

Jeg må tilstå, at det er lidt svært at finde belæg for at bruge ret mange ord på dette lovforslag, al den stund 13 ud af de 19 paragraffer er bemyndigelser til ministeren til at fastsætte regler.

Så er der et par paragraffer om strafferammerne for overtrædelse. Så er der en paragraf, der bestemmer ikrafttrædelsestidspunktet, og så er der en paragraf, der siger, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Tilbage er der vistnok to paragraffer med en lille smule indhold, og i dem havde jeg håbet at der var nogle regler om, hvad der kom først: hønen eller ægget.

Inger Harms (SF):

Det er ikke mange forslag, landbrugsministeren fremsætter, hvor der ikke i slutningen af fremsættelsestalen står: »Dette lovforslag fremsættes som led i en almindelig modernisering og som led i regeringens afbureaukratisering

program«, eller der står i indledningen: »Forslaget sigter bl.a. på at skabe grundlag for at gennemføre Rådets direktiv« af den og den dato.

Det behøver i sig selv ikke at være dårligt, og det med EF er jo noget, vi efterhånden bare må tage til efterretning, men de store visioner giver det ikke Landbrugsministeriet mulighed for at komme frem med.

Når ministeren i sine bemærkninger siger, at dette er udformet som en ramme- og bemyndigelseslov, så tror jeg ikke, ministeren nogen sinde har haft mere ret. Det er i den grad en bemyndigelseslov, at man, selv om man opmærksomt har læst lovforslaget igennem, kun ved, at det drejer sig om æg og ægprodukter og så ikke meget mere.

Der står, at der skal gælde nogle regler for »tilvirkning, pakning, mærkning, forhandling en gros, indførsel og udførsel samt dertil knyttet opbevaring og transport«, og at der tillige skal være regler for »hensynet til sundhed, hygiejne, ernæring, kvalitet, kontrol og forbrugeroplysning«. Det er vi helt på det rene med, men hvilke regler er det, der skal være? Var det en SF-landbrugsminister, kunne jeg føle mig helt tryk, så det må ved en sådan rammelov altså dreje sig om at have fuld tillid til den til enhver tid siddende minister, og det kan jeg godt indimellem være lidt utryk ved.

Vil man vide noget om, hvad det er for regler, må man slå op i EF-direktivet og dér se, hvad det drejer sig om. For pakkeriernes vedkommende ser det ud til, at der er tænkt på både æg og personale, hvilket jo så sandelig også er vigtigt i disse salmonellatider. Men med hensyn til æggenes tilvirkning er det en helt anden sag. Her er det kun mennesker og menneskers føde, der tages hensyn til, ikke til de dyr, der leverer varen.

Det kunne f.eks. være sket gennem en af de ting, lovforslaget handler om, nemlig mærkning. Vi synes, at forbrugeren igennem mærkning skal have mulighed for at gøre sig klart, hvorledes varen er frembragt, altså under hvilke forhold dyret har levet: Er det æg fra burhøns? Er det æg fra fritgående høns? Er det høns, der har haft luft omkring sig eller blot er stuvet sammen, så de praktisk talt ikke har haft mere plads at røre sig på end burhøns? Eller er det høns, der har levet under forbrugeren acceptable forhold? En sådan mærkning ville

[Inger Harms]

give forbrugeren mulighed for at vælge. Det var også rart at vide, om det var et dansk eller et importeret produkt og i så fald fra hvilket land.

Det med mærkningen er måske noget, landbrugsministeren vil være villig til at svare på, for da der nu skal være en mærkning, var det rart at vide, hvad den indebærer.

Vi har bemærket, at der nu ikke skal være nogen form for autorisation af den enkelte producent. Havde der eksisteret en forebyggende veteriner sundhedstjeneste, der jævnlige kom på besøg, havde vi måske ikke været så usikre, men om man skal give helt frie hænder, har vi svært ved at overskue.

I et EF-direktiv, der skal sikre beskyttelse af folkesundhed og dyresundhed, står der, at medlemslandene skal forelægge en plan, hvori de gør rede for, hvorledes de agter at gennemføre kontrollen. Denne plan skal godkendes af EF, og nu hvor grænsekontrollen ophæves, var det rart for udvalget at kende denne plan.

Endelig står der i forslaget, at landbrugsministeren kan fastsætte regler om omfanget af og betingelserne for ægproducenters salg af æg direkte til forbruger. Jeg synes, at det er vigtigt, at denne salgsmåde ikke begrænses, idet forbrugerne herved får mulighed for at støtte præcis den landmand, der giver hønsene de forhold, de synes at æg skal produceres under.

Til allersidst kan jeg af Landbrugsraadets netop tilsendte papirer se, at man ikke regner med en stigning i forbruget af æg. Nej, det tror jeg da gerne. Enhver, der har set de forhold, burhøns lever under, mister jo appetitten på æg.

Ernst B.Schmidt (FP):

Om dette forslag til lov om æg og ægprodukter kan jeg roligt sige til landbrugsministeren, at det ikke ægger os til den helt store debat. Vi er klar over, at der skal være visse regler, for at man kan sikre, at æggene er så gode som muligt.

En af mine kolleger i gruppen oplyste mig under gruppemødet om, at i realiteten skal æg koges i 8 minutter, for at man kan være helt sikker på, at der ikke er bakterier eller andet skidteri i dem. Vi vil nu ikke fremsætte ændringsforslag om, at sådan skal æg behandles, selv om der i § 6 står: »Æg og ægprodukter må ikke sælges, hvis varen ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom . . .«.

Æg er noget, vi alle sammen benytter, og hvor vi alle sammen ønsker at få det bedste. Vi har problemet med konkurrencen i det indre marked, hvor man efterhånden frit kan producere og sælge æg. Skal der derfor være regler for ægproducenter i Danmark, skal de harmonere med reglerne for andre ægproducenter i det indre marked. Det vil vi i hvert fald arbejde for, så godt vi kan.

Jeg er klar over, at der måske er visse ting, som jeg nu har lyttet mig til, der kunne forbedres. Jeg er heller ikke tilhænger af, at ministeren kan og kan og kan og kan, som der står hele vejen igennem lovforslaget. Hvis ministeren indfører nogle regler, som ikke harmonerer med, hvad Fremskridtspartiet ønsker, skal vi nok være opmærksom derpå og få det ændret.

Jeg kan tilsige ministeren vores positive medvirken under udvalgsarbejdet.

Larsen-Ledet (RV):

Forslaget er en opfølgning af et rådsdirektiv fra juni 1989, og det omfatter bl.a. krav om virksomhedernes egenkontrol, bestemmelser om produkternes transport og om personalets helbredstilstand. Ifølge forslaget kan man fastsætte Fællesskabsbestemmelser om restkoncentrationer af skadelige stoffer i ægprodukter. Lige præcis det område er noget, jeg hilser med meget stor tilfredshed. Det er meget vigtigt, at vi får ensartede vilkår, at vi ikke får nogen konkurrenceforvridning ved strammere bestemmelser ét sted end et andet sted, så jeg håber, at landbrugsministeren vil bestræbe sig på, at det også bliver håndhævet i de andre lande.

Vi får endvidere en klar adskillelse af avlsæg og æg til konsum, idet lovforslaget kun omfatter konsumæg og ægprodukter.

Man kan sige, at det er nødvendigt at foretage nogle af de justeringer, der er i lovforslaget, for landbrugsministeren, og der er tale om en ajourføring og modernisering. Med de bemyndigelser, landbrugsministeren får, tror jeg bestemt, at loven vil kunne holde i mange, mange, mange år.

Fra radikal side er der tilslutning alligevel.

Emmert Andersen (CD):

Allerførst må jeg sige, at CD kan stemme for lovforslaget, som det er.

Jeg skal ikke kommentere de enkelte ting ret meget, dog vil jeg godt spørge om den sprog-

[Emmert Andersen]

brug, man anvender. Hvorfor står der, at landbrugsministeren »kan« fastsætte regler? Hele meningen med forslaget er vel, at landbrugsministeren fastsætter reglerne. I stedet for at skrive, at landbrugsministeren »kan«, kan man lige så godt skrive, at det gør landbrugsministeren. Så var vi måske også fri for alle de kommentarer bagefter.

Lysholm Christensen (KRF):

På en måde er det lidt besynderligt at give en minister så mange bemyndigelser, som det her er tilfældet, men jeg trøster mig lidt med, at der er vel ingen landbrugsminister, der kan overleve ikke at fastsætte nogle rimelige regler på dette område. Der skal ikke omtales mange sygdomstilfælde i dagspressen, før det vil falde tilbage på landbrugsministeren, og vi har jo haft tilløb til sådanne sager. Derfor har jeg en vis fortrøstning til, at landbrugsministeren vil sørge for at få disse bestemmelser udmøntet på rette måde.

Desuden er det jo også en opfyldelse af et EF-direktiv, og vi synes, det er helt fint, at man får disse ting på plads i relation til EF-direktivet.

Vi kan tilsige lovforslaget en positiv udvalgsbehandling.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Først vil jeg sige tak for en overordentlig villig modtagelse af lovforslaget, selv om nogle på enkelte punkter har udtrykt betænkelighed ved formuleringerne.

Lovforslagets hensigt er, som det har været udtrykt fra flere ordføreres side, først og fremmest en modernisering, idet dele af dette skriver sig tilbage til 1947. Desuden er der indarbejdet en mulighed for at gennemføre de EF-direktiver, der måtte blive vedtaget på området.

Jeg forstår for så vidt godt de ordførere, der siger: Er det nu nødvendigt med alle disse bemyndigelser? På den anden side kan man vel ikke forestille sig, at Folketinget vil være interesseret i at skulle behandle et nyt lovforslag, hver gang der blev behov for en eller anden aktivitet eller for at gennemføre en eller anden foranstaltning på dette område, som selvfølgelig er vigtigt, men jo dog trods alt er et ret begrænset område.

Jeg vil gerne understrege, at der i § 2, stk. 1, i lovforslaget står, hvilke hensyn der skal tages

ved fastsættelse af regler om æg og ægprodukter. Det er hensynet til sundhed, hygiejne, ernæring, kvalitet, kontrol og forbrugeroplysning.

Jeg mener, det er karakteristisk for danske landbrugsprodukter, at når vi generelt kan opnå en højere pris end de fleste andre lande, vi sammenligner os med, så er det, fordi vi har en god produktion på et hygiejnisk højt niveau og nogle ernæringsmæssigt gode produkter, også fordi der føres en forsvarlig og tilstrækkelig kontrol med det.

Jeg vil gerne under udvalgsarbejdet deltage i opklaringen af nogle af alle de spørgsmål, der er stillet. Jeg synes, det er rimeligt og rigtigst, at vi behandler dem dér.

Det leder mig hen på spørgsmålet, om man nu også kan være tryk ved det. Det var især CD's ordfører, der sagde: Hvorfor skriver man »kan«? Det er jo svært at forudse alle de situationer, der kan opstå på et sådant område, og derfor er det nok trods alt en hensigtsmæssig formulering at skrive »kan«.

Jeg tror også godt, jeg tør sige til SF's ordfører, at det behøver man såmænd ikke at være så utryk ved. Det forholder sig sådan, når vi taler konkret om mærkning, at der allerede er vedtaget et EF-direktiv, der foreskriver regler for mærkning af æg til salg.

Men jeg er parat til, at vi i udvalget diskuterer, om vi må skønne, at der af den ene eller den anden grund er behov for, eller at det er hensigtsmæssigt at supplere det på områder, hvor det er muligt at gøre det.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne sige tak for modtagelsen af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Kirsten Jacobsen (FP), Behnke (FP) og Pia Kjærsgaard (FP) har meddelt mig, at de til statsministeren ønsker at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke ændringer agter regeringen at foreslå i indeværende folketingsamling som erstatning for boligpakken, særlig med henblik på at give boligejerne lavere boligudgifter, f.eks. gennem ændringer i lejeværdibeskatningen, standardfradrag/vedligeholdelsesudgifter, realkreditbelåning og skattefradrag for renter?«

(Forespørgsel nr. F 11).

Medlemmer af Folketinget Pia Kjærsgaard (FP), Poul Jensen (FP), Knud Lind (FP) og To-

ve Niemann (FP) har meddelt mig, at de til justitsministeren ønsker at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke ændringer af udlændingeloven agter ministeren at foreslå i indeværende folketingsamling?«

(Forespørgsel nr. F 12).

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 13. november 1990 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående Folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.30
